

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 24 Noemvrie st. v.

Nivelul discuțiilor parlamentare e adese-ori foarte jos, ear' aceasta pretutindenea, nu numai în Franca și în Angli-tera, ci până chiar și în Ungaria. Căci pasiunile pretutindenea sânt pasiuni și pretutindenea sânt oameni, care, cuprinși odată de pornirile pătimeșe, se coboară la argumente comune și fac, fie chiar și în mijlocul parlamentului, sfadă din ceea-ce numai discuțiune ar trebui să fie.

Aceasta până chiar și în parlamentul Ungariei.

Și adese-ori sfeșile de felul acesta sânt și mai interesante, și mai instructive ca discuțiile făcute cu dignitate și aplomb.

O asemenea sfadă pe cât de interesantă, pe atât de instructivă s'a petrecut zilele aceste în dieta Ungariei între trei deputați, toți trei somități politice: unul e dl Carol Eötvös, avocat în Budapesta, altul dl secretar de stat Weckerle, ear' al treilea dl Hegedűs, un fel de cumulard în cele financiare.

Nu vom intra în amănuntele încăierării, ci ne vom mărgini a precisa caracterul ei.

Dl Carol Eötvös, care a fost odată guvernamental, e trecut aji în opozițiune, fiindcă nu mai putea, precum dice d-sa, să voteze mereu tot ceea-ce fi cerea guvernul. D-nii Weckerle și Hegedűs au rămas însă consecuenți și stau în serviciul guvernului, unul ca secretar de stat în ministerul de finance, ear' celalalt ca raportor financiar în parlament și membru în consiliile de administrațiune ale mai multor întreprinderi financiare.

În cursul discuțiunii dl Carol Eötvös vorbește, între altele, și despre inconveniente ce rezultă din împregiurarea, că contribuabilul pentru o încercătură de 2 fl. trebuie să facă o petițiune în scris, dacă, vrea să-și afe dreptatea. Cei mai mulți dintre contribuabili nu pot să-și facă ei înșiși petițiunea. În cele mai multe casuri nu e nici notarul comunal în stare să li-o facă. Trebuie deci să meargă la avocat,

ear' o petițiune făcută de avocat costă parale.

O scie din propria sa experiență! — strigă cineva, dacă nu chiar dl Hegedűs, de pe băncile guvernamentale.

De aici se nasce sfada.

Pe când guvernamentalii rămași consecuenți afirmă, că dl Eötvös a trecut în opozițiune, pentru-ca să câștigate, ca avocat, mai mulți bani; dl Eötvös le spune, că el câștigă cu muncă grea și onestă pe când cei rămași în partea guvernului câștigă pe nemuncite.

Căci, dice dl Eötvös, e destul să fii opozițional, pentru-ca atât la tribunale, cât și pe la curți să-ți fie foarte grea exercitarea profesiunii de avocat.

Așa dice dl Carol Eötvös, care e avocat maghiar și „patriot“ bun: ce vor fi dicând advocații români, care nu sânt nici maghiari, nici patrioți?

Și dacă rău este, ca bietul contribuabil să fie silit a face petițiune scrisă chiar și într-o încercătură de 2 fl., cu atât mai rău e să fie silit a face această petițiune într-o limbă, pe care n'o înțelege.

Ear' contribuabilii români sânt siliți la aceasta, ba sânt chiar siliți să meargă la advocații maghiari, ca să le facă petițiunea, căci, dl Eötvös dice, e greu să-ți faci cuiva vre-o treabă, dacă ești opozițional, ear' advocații români sânt mai ales opoziționali.

Dacă am fi dis noi, ori dacă vre-un avocat român ar fi dis ceea-ce dl Carol Eötvös a dis, ni s'ar fi aruncat vorba, că ni calumniăm pe Maghiari și defăimăm statul ungar: ne pare deci bine, că putem să ne luăm drept mărturie pe dl Carol Eötvös, care „scie din propria sa experiență“ ce scumpi sânt advocații în țeara noastră, cât de mult favorizează legislațiunea țerii profesiunea de advocați și cât de greu este să exercitezi această profesiune, dacă ai ambițiunea de a-ți păstra independența față cu guvernul.

Conferența dela Caransebeș.

Caransebeș, în 20 Noemvrie 1887.

Număroasă, măreață și împunătoare a fost conferența noastră convocată cu scopul, ca alegătorii să se pronunțe față de pasul făcut de dl deputat dietal al nostru.

Ca la 600 de delegați din toate comunele Severinului afară de vro 6—7, au participat la această conferență, care prin importanta, ceresia și însuflețirea ei extraordinară, întrece toate conferențele noastre politice de până acuma. Cele mai îndepărtate comune ale Almajului au fost preste deșteptare bine reprezentate. Și în fața delegaților vedeai seriozitatea și resoluțiunea.

Această fisionomie a conferenței în lăuntrul a întărit încrederea, ear' în afară a însuflat respect.

Eată decursul conferenței:

La 10¹/₄ înainte de amelași se deschide conferența în sala atelului „Pomul verde“ și se constituie, alegându-și de președinte pe dl protopresbiter Mihail Popoviciu din Orșova, ear' de notari pe dd Ioan Ionașiu și Patriciu Dragalina.

Președintele, făcând istoricul convocării acestei conferențe, dă cetire literilor d-lui deputat Traian Doda, cătră președintele dietei și apelului adresat cătră alegători; apoi pune întrebarea, dacă conferența aproabă ori nu pasul făcut de dl deputat al nostru. Abia rostă președintele aceste cuvinte și întreaga conferență prorupse în strigări de „aprobăm!“ să trăească deputatul nostru Traian Doda“; care manifestațiuni se repetară mai multe minute, până-ce se făcu earăși tăcere.

Acum dl Dim. Bogoeviciu din Bania face propunerea binemotivată, ca să votăm o adresă de aderență deputatului nostru.

Dl Stefan Velovan face cetesce un proiect de adresă, pe care conferența îl primește cu mare însuflețire și-l subscrie îndată.

După aceasta se alege un comitet de acțiune pentru viitoarea alegere de deputat dietal.

Dl Ioan Ionașiu, între vii aprobări, adresează conferenței călduroase cuvinte pentru susținerea solidarității între alegători, și pentru păstrarea onoarei naționale a cercului nostru electoral.

În fine d. Pavel Boldea din Borloveni, propune ca conferența întreagă să meargă la dl General spre a-și preda adresa.

Această propunere se primește, și după-ce președintele îndreaptă cătră delegați cuvântul de încheiere, toți delegații merg în sala comunității de avere, unde dl General președesc adresa de aderență din mânil președintelui conferenței.

D. General în răspunsul seu la început este emoționat, curând însă, recăstigiându-și liniștea, desfășură motivele pentru care s'a hotărît a nu intra în dietă, dar' nici de a depune mandatul de deputat; apoi continuă: *Scopul meu a fost ca să deștept pe Români și tot-de-odată ca vaietele noastre se străbată până la locurile cele mai înalte; ca să vadă și Maiestatea Sa, că nemulțumirea noastră este mare și că suferințele noastre au ajuns, de eu le mai putem suporta, pentru-cd, dact nu la general, care am sângerat pentru Tron și patrie, sânt silit să fac aceasta, atunci trebuie să fie ceva putred în împărăția noastră, și că trebuie luate mijloace spre sanarea rēului.*

În fine dl General îi sfătuesce pe alegători, ca să rămână și pe viitor solitari, se păstreze adreasa cercului nostru electoral, să nu se dea amăgirilor și momelilor, pentru-că astăzi de onoarea cercului nostru electoral este legată onoarea națională a tuturor Românilor din patrie.

Însuflețirea cu care a fost primită cuvântarea d-lui General este mai presus de orice descriere.

Dela comunitatea de avere petrecură toți pe iubitul deputat până acasă, între neîntrerupte strigări de „să trăească deputatul nostru, generalul Traian Doda“.

Miseria.

De lângă Someșul-mare, 1887.

Sânt aproape o sută ani de când marea revoluție franceză a sguduit ciur-tatea europeană, dând cu totul tot alt caracter acestiunilor politice, cât și progreselor culturale și științifice. Atunci când revoluția era încă numai în fasă; atunci când oamenii de stat ai Franciei nu sciau nici dinșii unde o să ese lucrurile; atunci când nime nu era sigur de viață și bunuri ce posedea; când în fiecare zi erau crize ministeriale, — atunci se află, cum-că adevărata cauză a nefericirii ce amenința existența Franciei, era

Foița „Tribunei“.

Roma învinsă.

— Tragedie în 5 acte. —

De Alexandru Parodi.

Traducere de I. L. Caragiadi.

Actul IV.

(Urmare.)

Posthumia.

Taci, crudule! tu însuți, tu singura-ți scăpare, Tu singurul ei sprijin, noi tu n'ai îndurare! Voi toți, ce sînteți față, nici toți ce m'ascultați, Vedeți-mi desnădejdea cumplită. Nu uitați Că poate fiecare aveți copii ca mine, Gândiți-vă la dinșii. — Tu Luciu! Cătră tine Mă 'ntorc! Lasă perđării, șes te milostivesci! Să nu m'e asuți perđării, să te milostivesci! (Cade în genunchi și caută mâinile lui Luciu.) Ți 'mbrățîșez genunchii, îndură-te, stăpâne, De lacrimile unei nemerice bētrâne! Destul am tras nēcăzuri, am pățit destul! De chinuri nesfîrșite am sufletul sătul! De-atăția ani sînt oarbă, lipsită de lumină, Și n'am o zi de pace, o noapte de odihnă! Gāndesce-te, preasfinte, la traul ce-am trăit, Din ziua când pe biata copilă ne-ai răpit! — Durerea-mi este hrană, și-a nimii surură Atăția ani de jele s'oa și-a în putură. Ani cincisprēdece, vremea cu lacrimi o mēsor.

Trec zilele, trec anii, dar' ciasu 'ngrozitor, În care fără milă m'a fulgerat durerea, Și 'mi-am perđut copiii, și 'mi-a sēcāt vederea, Statornic stăpānesce adāncu- 'mi sufletesc, E vecinic pentru mine, în el mereu trăiesc! (Se scoală.)

Da, fiica mea; în ziua, în care-ai fost răpită 'Din casa părințească, cu inima sdrobită De focul tēu, sfișitul tātāne-tēu și-a dat, Ear' maică-ta la capu- 'i jelina a leșinat, Înțepnită, moartă. — A doua zi venirā Ca să ridice mortul. Pe dinsa se silirā S'o 'ntoarcā la viață, zadarnic. — O lasai Acasā-n prada morții, și după mort plecai. — Cu mortul isprāviesed, și rugul s'aprinsese, Când ne trezim de-odată cu maică-ta că ese Din mijlocul mulțimii. Toți au încremenit De spaimā! Dā nāvālā, cu pērul despletit, Cu haina sfāșiātā, cu ochi plini de vāpaie Iși face loc, s'aruncā la rug și vrea să saie În flacāri. Dau un țipet și mē reped la ea S'o scap, s'o smulg din flacāri: „Stāi! ce faci? fata mea!“ „Opresce-te! Ascultā!“ Dar' glasul 'mi-se stīnge... Mē lupt cu ea de moarte, se sbuciumā, mē 'mpinge, Apuc un tātān, și 'n rătēcirea ei, În frunte 'mi-l isbeșce. — Sānt curea... Ochii mei Sūnt stīnși pentru vecie. — Nebuna se pōnesce Pe rīs, și rīde, rīde și 'n foc se prāvālesce!... (Mișcare de groazā derela toți cei de față.) Cunoasceți toți acuma durerile ce-am tras, Romani! și scīți că'n lume atāt 'mi-a mai rēmas —

Nepoată-mea. — Nu-mi stīngeți și-aceastā bucurie;

Lucrarea, bētrānețea cruțați- 'mi! — Sē vē fie Copiilor pomanā! Și voi sūnteți părinți: Vē rog, cad în genunche, vērs lacrimi ferbinți! De-o inimā perđutā vē faceți îndurare! Iertare pentru mine și pentru ea — iertare! (cade.)

Pontifex (rece).

Preoți! bētrāni ai Romei, înalți judecători Pe patrie și legii sūnteți apērători! Povață dreaptā Deii din cer sē vē trimitā! Gāndiți-vē că Vesta și Roma pribānitā Ne cer o ispāsire și trebui sē le-o dām: Sē mātunim cetatea și cerul sē 'mbunām. Rostīți-vē deci. (Consultă tribunulul).

Nu mai un glas a dis: „Iertare“,

Posthumia.

Dar' ceialți?

Luciu.

Osāndā...

Posthumia.

Osāndā? Spune- 'mi care

Osāndā?

Luciu.

Moartea...

Posthumia.

Moartea! Cālēu nelegiuit!

Tu fiară tu!...

Opimia.

Osānda ce 'mi-s'a cuvenit!

Fabiu.

Dreptate!

Posthumia.

Dați- 'mi pace! De vreme 'ndelungată, De-un veac de om tac mut; lāsati-mē odatā Sē spun ce am pe suflet (cātrā Luciu). — Cālēu Cumplit ce ești,

Ce tot nu te mai sature de jertfe omenesci! 'Mi-ai smuls din ochi lumina și nu- 'ți ajunge încă?

În bezna vieții mele, în jelea mea adāncā, O singurā nādejde 'mi-a mai rēmas, și vīi Sē 'mi-o tārēști la jertfā? Hah, blāstēmat sē fi! Hienā!!!... (cade leșinatā în brațele Gallei.)

Opimia.

Eu sūnt gata se merg la datorie.

Fabiu (în parte.)

Sosit-a ceasul, Fabiu! De! dați-ne tārīe!

Luciu.

Sē ascultām cereasca poruncā pe deplin:

Luati-o! sē pornească Rōmāni! (es cu toți și cu osāndita. Rētorie Fabiu, Posthumia și Galla.)

Cel puțin

S'o scap de chinul groapei! Cum însă? cum aș face. (vrea să ese.)

Posthumia (venindu-și în sine.)

Ce liniște? Nu- i nimeni. În prejmā îmi este pace. N'a fost aievea, poate, — un vis îngrozitor! De! drepti! ce vis!

„miseria“. Această miserie era în casele țeranilor și a burgesei, ca și în casa statului. Rēul mergea crescând, până când în mijlocul virejului revoluționar cade jertfă însuși domnitorul Francei Ludovic XVI.

Trebuie însă a nu perde din vedere, că bunătatea regelui francez a fost în multe de vină la curenții ce se pornise în contra-și. Ceata curtenilor și mai cu seamă a curtenilor, abusând de autoritatea ce o aveau înaintea regelui, au împins spiritele până la acea extremitate, încât inocentul rege nu-și pierde numai tronul, fără chiar și viața.

Aceste se întâmplă în Franța la finea veacului trecut, și lumea având cunoștințe de cele petrecute acolo, este datoră a încungiura desastrela, la care a fost expusă la început Franța, ear' în fine Europa întreagă.

Revoluția franceză în părțile sale bune a împins omenirea înainte. Artele, științele, comerțul și industria luă un sbor foarte înbucurător. Sub eghida libertății se vedea și se presimțea forma nouă constituțională europeană.

În timpul acest de aproape o sută ani, lumea europeană s'a cumițit foarte, și mai cu seamă popoarele apusene au avut și au o înrîurire foarte mare asupra popoarelor din Orientul Europei. Economia națională în toate formele sale începe a-și lua sborul cuvenit, astfel încât fiecare stat, fiecare popor a pus și pune mai mult preț pe realitate, decât pe idei și fantasmagorism.

Dintre toate popoarele europene singuri Maghiarii se pare, că nu voiesc să știe și se vadă cele petrecute în trecut și cele ce se petrec astăzi.

Maghiarii, acest soi de oameni îndărătnici voiesc, se încearcă a pune stavila ideilor progresive europene. Încăpăținați sum sunt, dinși nu vād, că fericirea Ungariei nu stă în idea de maghiarizare, nice în înmulțirea „Kultur-egylet“-urilor și în risipirea de forțe bănesci pe lucruri cu totul neînsemnate. Tăria și fericirea Ungariei stă și se bazează pe armonia ce trebuie se existe între cetățenii ei. Ear' această armonie este astăzi cu totul sdruncinată.

Causa sdruncinării acestei armonii trebuie să o căutăm nu la poporul de rând, ci sus la guvern. Guvernul este cauzatorul întâiului marii neliniște, de care este cuprinsă Ungaria din punctul de vedere economic și a doua: tot dînsul este cauzatorul pentru marea neîncredere ce există între popoarele Ungariei.

Și cum protejează guvernul aceste dureri, care strigă vindecare? Și pentru- ce nu are guvernul tărie de a vindeca rēul chiar tîind în carne vie?

Ungaria șovinistică vrea să apară mare în afară și puternică în lăuntru. Pe când în realitate dînsa este cu totul neînsemnată în afară, și foarte neputincioasă în lăuntru. Ce e drept, Ungaria ar pute fi mare și tare și în lăuntru și în afară, dar' ceea-ce o face imposibilă este „miseria.“

Fabiu (întorcîndu-se la glasul bătranei.)

Bătrăna! ea poate mai ușor
Ca mine (tare.) Soro, scoală; Osănda hotărîtă
I-aproape de 'mplinire . . . copila ni-e tērîtă
La groapă.

Posthumia.

Ce! . . . Atuncea e drept? Nu-i vis?

Fabiu.

Putem

Să-i micșorăm osănda, durerea s-e'i scădem,
De moarte nu-i scăpare, dar' dacă e s-e moară
S-e'i fie lesne moartea și jertfă mai ușoră.
De și noi de osănda n-o mai putem scăpa,
Dar' ușurarea morții se află 'n mîna ta.

Posthumia.

Cum? spune dar'!

Fabiu.

Fiindcă nemilostiva soartă
Ne-o duce la 'ngroape — s'o 'ngroape! însă
moartă.

Posthumia.

Dar' cum, prin ce mijloace? (s-e ridică de jos.)

Fabiu.

Mijlocul l-am găsit

Posthumia.

Sē merg de grabă: Spune-mi . . .

Fabiu.

Na: du acest cuțit.

(Bătrăna ese sprijinită de Galla, în grabă.)

(Va urma.)

De douăzeci de ani, de când această parte a monarhiei este dată îngrijirii guvernului unguresec — și numai guvernului — bugetele statului s'au îngreunat din an în an atât de tare, încât astăzi nu mai poate fi vorba de mîntuire.

Și ce face guvernul?

În această mare strîmtoare, în care se află Ungaria, nu cā nu cearcā isvoare de venite sigure, fără-ca sē îngreuneze populațiunea, ci din contrā, și acele din venite, care ar putē fi sigure, și acele le lasā nefolosite . . . basāndu-se numai și numai pe poporul sārăcit pănā la os. Convențiunile comerciale denunțate cu: România, Germania și Italia sînt pentru Ungaria de puțină importanță. Politicii maghiari așteaptā ca vorba lor sē fie hotărîtore la Berlin ca și la Roma și București, — fără-ca sē fie cu considerere la împregiurarea, cā Ungaria suferē, cā Ungaria e pe patul de moarte economică. Industria, comerțul și în genere economia națională a Ungariei a simțit în decurs de un an de țile lovituri ireparabile. Guvernul, sau nu vede, sau nu voiesc sē vadā cele-ce se petrec în țearā. Industria ardelenescă e nimicită, deoarece piața cea mai sigură a ei, — România, — îi este astăzi cu totul închisă. Și pănā cānd România se întărește, pănā atunci Ungaria suferē, dar' suferē cu bărbăție. . . !

Și este o mare mîngăiere a suferi cu rezoluție. Este însă foarte greu, cānd mai cu seamă știi, cā cauza durerii, a suferinței este oare-cine!?

Întrebați Ungurul, întrebați Sasul, întrebați pe ori-și-care popor al Ungariei și va dice, cā în Ungaria este astăzi foarte anevoie de trăit.

Dacă popoarele unui stat pot și sînt în stare a-ți da un atare rēspuns, atunci trebuie sē dicem, cā Ungaria are slabe puteri. Ear' puterile aceste în timpuri de grea încercare pentru patrie, nu numai cā ar putē pretinde înlăturarea guvernului unguresec, darā chiar și spulberarea sistemului dualistic.

Ar fi dar' datoră guvernului, ca sē cearcē tot atâtea mijloace de viață și existență pentru popoarele Ungariei, fără-ca sē împrăscie paralele statului pē tot atâtea lucruri de nimic, ca înfrumșetări de capitală, ca teatre, ca lux și gală ungurească chiar și acolo, unde Ungaria nu are nici o trecere. Pănā cānd Ungaria nu-și va vedē erorile trecutului, și pănā cānd va persevera pe greșita cale de astăzi, pănā atunci nu poate fi nici vorba de ecilibru financiar și de liniște economică. Ungaria este și rēmāne prada șovinismului și mai cu seamă prada cămătarilor ovrei. Rēmānēnd prada cămătarilor ovrei, trebuie sē scim de acel mare curent tăcut anti-semit, care din țî în țî ia dimensiuni tot mai mari, și pe această cale împinge țeara pe nesimțite acolo, unde nimeni nu do-resce.

Guvernul ar trebui sē fie precaut, ar trebui sē încungiure rēul, care roade și mistuie toate resursele țerii spre detrimentul patriei și spre nefericirea multor milioane de oameni. Ear' aceste și din aceste milioane pot sē se recruteze tot atâți agenți cu tot atâtea misiuni.

Și ce poate fi cauza? Sau dāndu-se atari casuri, care vor putē fi cauzele nefericirii?

Miseria și lipsa de neîncredere ce domnesce în Ungaria. Miseria crește vādēnd cu ochii, ear' neîncrederea se poate vedē de sus dela guvern pănā jos la poporul de rând.

Ear' adevărata-causă a acestei neîncrederei de o parte în guvernul și poporul unguresec nu este și nici nu poate fi alta, decât modul de tractare nemilos ce l-a dovedit guvernul unguresec în timpul și în toate împregiurările dela crearea dualismului.

Cum s'au desvoltat și se desvoltă lucrurile și astăzi în Ungaria? Vom reveni.

Revistă politică.

Sibiul, 24 Noemvrie st. v.

Lumea politică și preocupată de evenimentele din Franța și se întrebă, dacă nou alesul president al republicii franceze, dl Sadi-Carnot va fi ori nu capabil a corēspunde pe deplin postului, la care l-a chemat încrederea Francei. Rezolvarea crizei presidențiale n'a fost un lucru tocmai ușor, și dacă aceasta

rezolvare a fost norocoasă, e meritul patriotismului reprezentanților poporului francez. Pentru-cā atāt calitățile dlui Grėvy, cāt și cestiunile din sînul partidului republican și neîncrederea ce s'a deșteptat în popor față cu cele mai înalte funcțiuni ale administrării puteau se faci din repășirea d-lui Grėvy un pericol foarte serios pentru republica franceză.

Pănā imediat înaintea congresului, alegerea se parea o luptă crâncenă între Ferry și Freycinet. Cele patru alegeri de probă în adunarea republicanilor și chiar și primul scrutinii în congres n'au avut nici un rezultat. În momentul din urmă a învins însă iubirea de patrie asupra spiritului de partid și Jules Ferry și Freycinet au repășit dela candidatură în favoarea lui Sadi-Carnot. Sadi-Carnot are un trecut nepătă, e de o moralitate extraordinară, și între actualele împregiurări, aceste două calități, sînt destulă garanță pentru o bună conducere a republicii.

Cercetarea în afacerea falsificării de documente decurge încă și acum. Se dice, cā rezultatul aceleia se va da publicității, îndată-ce se vor fi constat falsificările. În cercurile bine informate există deja impresiunea, cā țarul întru adevēr a fost dus în rētăcire asupra politicii principelui de Bismarck și cā acel au participat anumite persoane, care credeau, cā vor lucra în interesul principelui Ferdinand din Bulgaria.

„Le Nord“ din Bruxella ia o atitudine foarte sceptică față cu descoperirile țiarului „Kölnische Zeitung“ și declarā, cā va fi în așteptare, pănā-ce se va fi constat, care este adevērul cu intrigile orleaniste și dacă isvorul acelor e de a se căuta în Viena ori în Twickenham; el nu crede într'o conjurațiune mare internațională în contra pācii, cu atāt mai puțin într'o participare a unor persoane anumite, ale căror nume le-a citat în specialia presa engleză.

După o depeșă ce o primesc din Berlin „Neue Freie Presse“, consilierul de stat din oficiul de externe rusesc, dl Soldatenkoff a sosit acolo cu un mare material de acte, a pē a-revidā împreună cu ambasadorul Șvaloff acele ce se rapoartă la afacerea falsificării.

Cāt privește apoi în special rezultatele vizitei țarului la Berlin, „Le Nord“, care, se știe, e organul oficiului de externe rusesc, într'o polemie cu aceia, care atribuie această vizită mai mult unei întemplări, observă între altele: Dacă persoane, precum sînt țarul, Împăratul Wilhelm și principele de Bismarck se întrunesc și își schimbă vederile, aceasta poate sē aibă roade și fără de a fi urmat vre-o pactare specială; și chiar de aceea, întevădarea din Berlin își are importanța ei politică și efectuează o apropiere între Rusia și Germania, cu toate cā lasā amēndurilor deplina libertate de acțiune.

Într'aceste Rusia își concentrează mereu trupele la granița austro-ungară. țiarului „Magdeburg'sche Zeitung“ i-se împertășese din Galiția despre pregătirile rusesci următoarele:

În fiecare săptămână sosesc sciri neliniștitoare de dincolo de graniță. Se dice, cā întâiu au venit în Lublin și Chelm oficeri, care pregătesc cartiere și au comandat cartiere pe Noemvrie pentru dragoni și Cazaci. După aceea se vorbea, cā pe căile ferate din Moscva, Brest și Kiev se transportează mereu trupe. În Hrubicsov a intrat un întreg regiment de dragoni. În Chelm sînt Cazaci. La Luck și la Rowno se fac în cea mai mare grabă șanțuri, în Iutșin (Podolia) s'a mobilizat o divizie de artilerie.

Intăririle trupelor dela granița galițiană le constatā de altmintrelea și „Warszawski Dnevnik“.

Scuccina sērbească s'a deschis la 4 a. c. l. prin regele Milan. Mesagiul tronului constataază, cā rapoartele cu toate statele sînt cele mai bune.

Din Sofia se depeșează, cā reprezentanții Greciei, Sērbiei, Italiei, Austro-Ungariei, precum și trimisul de afaceri englez au fost primiți la 3 a. l. c. n. în audiență privată de cătră princessa Clementina. Reprezentanții Germaniei, Francei și României nu s'au fost prezentat.

Correspondență particulară a „Tribunei“.

O voce din Bihor.

(Urmare și fine.)

Între așezemintele Românilor din Bihor cel mai de frunte e *gimnasiul din Beiuș*, — care a fost descris în nrul 232 al „Tribunei“ cu așa colorii negre, — asupra acestuia încă atărnă sabia lui Damocles, investigațiune preste investigațiune a mers asupra-și din cauză, cā e prea daco-român, ba un nemernic de legatus a cutesat a se lăuda cā „elsönfeljik“-ele vom șterge, — și fiindcă la investigațiunea din urmă inspectorul școlar tot n'a aflat cauză de șters, s'a apucat de însuși inspectorul.

Nu vreau sē mă fac avocatul profesorilor și cu atāt mai puțin sē afirm, cum-cā profesorii din Beiuș sînt Români buni, cā mē tem ca nu cumva din aceasta cauză sē meargă earăși asupra-le ceva investigațiune; ca însă publicul român sē poată reduce cele scrise în nrul 232 al „Tribunei“ la valoarea lor amintesc numai următoarele:

1. E cunoscut lucru înaintea publicului român, cum-cā gimnasiul din Beiuș e spin în ochii puternicilor și caută cauză în ția mare cu lumina aprinsă ca sē-l șteargă.

2. Profesorii din Beiuș, precum știu, sînt toți aprobați și ori din ce studiu vreau sē faci aprobare trebuie sē se aproabe și din limba, în care propun, limba propunerii la Beiuș e cea română, a trebuit darā sē depună fiecare examen din limba română — sapientia pauca.

3. Semnul de cultură la un popor e cunoștința de sine și aceasta după modesta-mi părerere sē arată mai eclatant în simțul național.

În Bihor sînt 12 cercuri electorale, între aceste 6 sînt cu majoritate română și între aceste numai în 2, așezate pe valea Crișului negru, — unde e și Beiușul, — n'au cutezat pănā acuma a pune, puternicii țilei, alt candidat decât român și precum știu, însuși cercul Beiușului la alegerile ultime a avut trimisul seu la conferența din Sibiu, ba conform concludului adus acolo, în cercul Beiușului la alegerea ultimă abia au luat parte dintre preoți vre-o 4—5 inși, ba încă și poporul puțin, care a participat a fost prin gendarmi, șalgăbirai și alți sateliți și presiuni adunate.

4. După-cum sînt informat, unele studii, în urma ordinațiilor mai înalte sînt de a se propune în limba maghiară, ear' acel profesor, care propune acest studiu e dator sē vorbească unguresec.

5. Gimnasiul la început era cu 6 clase, sub absolutism s'a ridicat la gimnasiu superior de 8 clase, dāndu-se din parte guvernului un ajutor 'mi-se pare de 300 fl., — sub guvernul actual ajutorul s'a detras, pro lîngă aceea i-s'a mai impus și greutăți: înmulțirea profesorilor, aprobarea acelora, amplificarea edificiului s. c. cā altcum se va închide.

Însă, de unde sē se suplinească aceste toate? S'a făcut apel la public prin colecte, s'a adevărit însă, cā pe această cale foarte puțin se poate ajunge și dacă acuma în timpul suprem nu se ivia un mentor, care în zelul seu cel mare, uitāndu-și chiar și de recerințele ce-i compet demnității sale, neluând în considerațiune clevetele pornite din astă cauză asupra sa, a muncit țî și noapte sē-și realizeze ținta prefăptă, ce era susținerea gimnasiului pentru națiunea sa mult iubită; fără acest mentor poate cā ați gimnasiul din Beiuș nu ar fi obiectul unor articoli și pamfleturi, atāt maghiare cāt și române.

Cu ajutorul D-țelului părinților nostri ați stă lucrul acolo, cā mentorul putem dice, cā 'și-a ajuns ținta, asigurānd gimnasiul atāt prin fundațiuni, cāt și prin edificii, și încă sē mai edifică și un internat pentru tineri.

Lupta pentru existență însă tot n'a încetat, și ce luptă e aceea? sēr cā nu trebuie explicațiune; lupta, cu care are mentorul a sta încă în față, poate cā după asigurarea materială va fi și mai grea. — Sē lămurim acuma:

Oare prin articoli ca cel din nrul 232 al „Tribunei“ sē ușorează lupta?

Oare despre un mentor, care toată silința, toată osteneala, tot avutul seu 'și-l sacrifică spre binele și ridicarea națiunii sale nu e sacrilegiu numai a-l suspicioasă, cā nu se îngrijesc ca sacrificiile se fie puse numai și numai pe altarul națiunii?

Oare de cumva sîntem convinși, vedem, ba cu sfașierea inimii simțim, cā un curent, un torent grozav — cel puțin momentan — ne amenință; e cu scop, e salutar, e de ceva folos pentru națiune, ca pe acel mentor, dela care mai putem aștepta mult sē-l silim, ca aruncāndu-se în torent sē se sacrifice?

Ear' a rēspunde sau a putē rēspunde la aceste, mai pun încă întrebări:

Extras din foaia oficială.

Licitațiune:

— 28 Decembrie st. n. a. c. imobilele Magdalenei Fitzer de către tribunalul reg. din Arad.

Economic.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 3 Decembrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 42 1/2 cr. până 43 1/2 cr. unguresci grei, tineri 43 1/2 cr. până 44 1/2 cr. de mijloc 43 1/2 cr. până 44 1/2 cr. ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țărănească, grea 42 1/2 cr. până 43 1/2 cr., de mijloc 42 1/2 cr. până 43.— cr., ușoară 40.— cr. până 42.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 42 1/2 cr. până 43 1/2 cr., transito de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., transito ușori 40.— cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 6 Decembrie st. n. 1887.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Hartie-moneta română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta

din 5 Decembrie st. n. 1887.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Rentă de aur ung., Hartie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., etc.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Despaguire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, etc.

Bursa de Viena

din 5 Decembrie st. n. 1887.

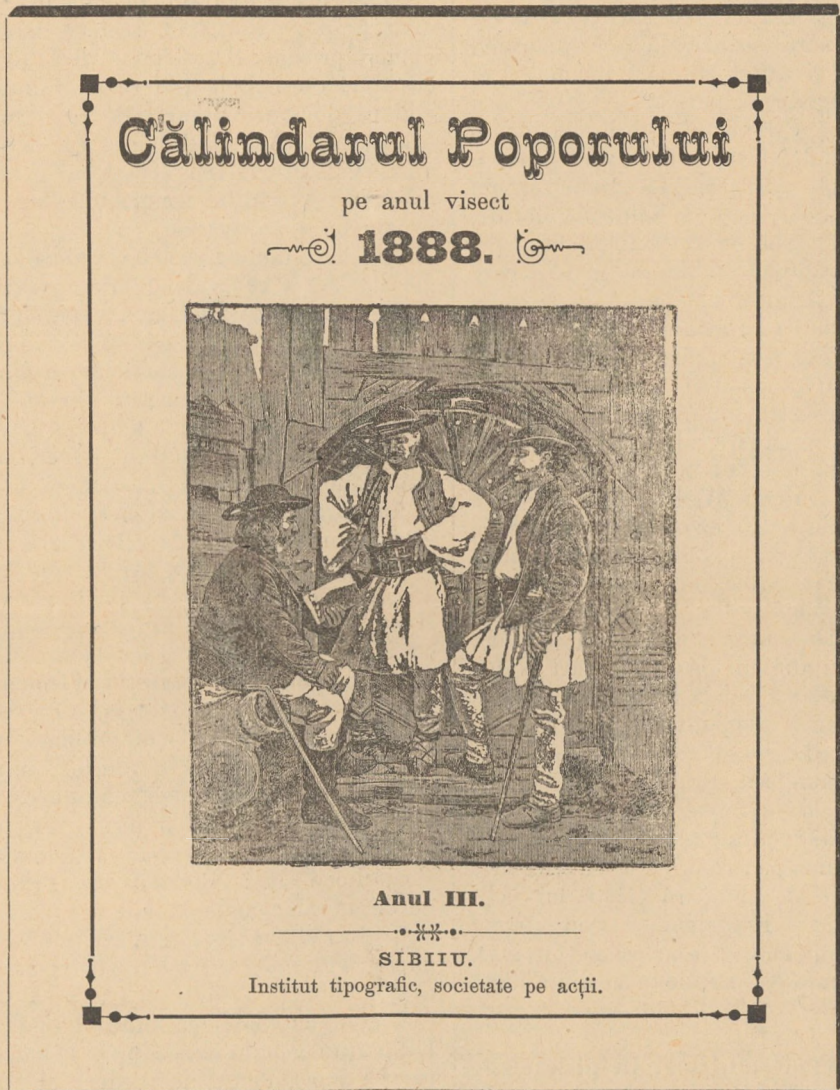
Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Rentă de aur ung., Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, etc.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy Price, Sell Price. Includes Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), etc.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- List of 44 numbered items for sale, including novels like 'Pădureanca', 'Fata Stolerului', 'Fata Craiului din cetini', etc., with prices and authors.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătaia lui Sânt-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poesii („Soarele mire” de S. Bodnărescu; „Pribeagul” de Andrei Bărseanu; „Kamadeva” de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hopsâr; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcălit). — Tergurile din Ardeal, Bucovina și România.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu, odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat de Dr. D. P. Barcianu. Partea I. Română-germână. 704 pagini. Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar. Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- List of 12 items for sale, including certificates for passports, inventories, obligations, summaries, protocols, etc., with prices.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

Despre jurisdicțiuni,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipărește cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.